

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nicolai Svsii E Societate Iesv Opvscvla Litteraria

Suys, Nicolas

Antverpiae, 1620

XI. Præsentatio B. V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69342](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69342)

Te duce victa meum mandit natura lupatum,
 Et patet indomitis ianua clausa seris.
 Illius aureolis ostentant atria seris, —
 Quidquid habet tellus, quidquid & orbis habet.
 Inuisa nulla oculos arcent penetrabilia nostros,
 Neptuni domus est nota Stygisq; domus.
 Calum adij, stellaq; vagas, & fixa coëgi
 Sidera sub numeros ire superba meos.
 Non opus aëria est imponere Pelion Ossæ,
 Mente polos licuit visere, mente Deum.
 Ultra etiam celos vacuum per inane Tonantem
 Quasiui, & reperi: non via facta via est.
 Omnia perlustrans vnam super omnia amavi,
 Nil tibi praposui composuiq; nihil.
 Vni cede Deo, cedent tibi cætera Virgo,
 Matre suâ melius nil Deus esse cupit.
 Virgo, cui saliunt festo mea pectora plausu,
 Hæc tibi erunt templum, cor erit ara tibi.
 Sic voueo, votiq; libens hæc symbola pango,
 Quæ tibi me nexu non moriente ligent.

ELEGIA XI.

Præsentatio B. Virginis.

Bruma pruinosos torpebat lurida canos,
 Atque pigro stabant flumina vincta gelu.
 Pallidus & Phæbus caudam metuebat aduncam,
 Frigore quâ rabidus Scorpis vrit agros.
 Præpete per vacuum rapior sublime volatu,
 Cum q; viâ fugiunt me quoque signa via.

Mox

Mox Solyma sistor celsâ peregrinus in vrbe,
 Quâ radiant sacra tecta superba domus.
 Necdum firmaram stabili vestigia gressu,
 Cum noua pompa ~~me~~ ante oculos.
 Progreditur niueâ vegeta^q, valens^q, senectâ,
 Augustâ regem fronte oculis^q, gerens.
 Roboreus validam fulcibat scipio dextram,
 Hac hilari grauitas non temeranda seni.
 Vestis erat qualem non dedignetur Apelles
 Fingere longæui Nestoris esse togam.
 Sacra velut quercus luco spectabilis imo
 Horrificis staret non violanda comis:
 Sic nemorosa seni, nulliq³ obnoxia ferro,
 Vestibat roseas barba verenda genas.
 Ponè subit coniux, canis licet obsita sacris;
 Virgineus nondum liquerat ora pudor.
 Si qua foret ruga, hæc illam quoque ruga decebat:
 Si quis erat neuus, causa decoris erat.
 Qualis Opem calum per florida rura trahebat,
 Cum noua, cumq³ recens condita terra fuit.
 Qualis cum primis arderent sidera flammis,
 Aurea Saturnus duxit ad astra Rheam.
 Qualis & ipse suâ gaudebat Olympius Herâ,
 Nequitijis etas dum negat alba locum.
 Fabula si qua potest veros tibi ponere vultus,
 Talis erat nostri pompa decusq³ chori.
 Parua sequebatur matrem vix trimula virgo
 Arripiens tenerâ pensile syrma manu;
 Vix signabat humum tenero pede, vix bene norat
 Quo librare potis mollia membra gradu.

At

Attamen illa meas rapuit tam parua medullas,
 Illa mihi penitas vsit amore fibras.
 Perq̄ mea aetherius subito liquefacta cucurrit
 Ossa calor: totum non nisi flamma fui.
 Qui frontis radij! quantum fuit instar in ore!
 Ipse suo attonitus Phœbus in axe stetit,
 Quadrupedumq̄, ferox vndantia lora retentans
 Igniuomo è curru defilisse velit.
 Nil mortale gerit facies dignissima celo,
 Clarius Erigones fulgeret illa loco.
 Leniter ad calum placidos tollebat ocellos:
 In tenero clausum pectore numen erat.
 Exsiliensq̄, foras blandè, sursumq̄, coruscans
 Astra sua & meritis non aliena petit.
 Palla decens humeros circumuolitabat eburnos:
 Mordebat castos zona pudica sinus.
 Candida vestis erat nullo medicata veneno,
 Contrà reor victas exubuisse niues;
 Vel cretam inuidiâ, vel lac mutasse colorem,
 Lilia vel foliis displicuisse nouis.
 Casariès per colla fluens humerosq̄, sinusq̄,
 Suaue iocos Boreæ deliciasq̄, dabat.
 Tenuia non adeò depectunt vellera Seres:
 Non adeò bombyx tenuia fila trahit.
 Nec generosa truci dum Palladi certat Arachne:
 Qualibet aut fuso nata coloq̄, nurus.
 Sponte nec adscitâ voluit coma laude mereri
 Calum, Ariadneis dignior exuujs.
 Virgineis arguta rosis sacra tempora circum
 Florebat gracili texta corona manu.

Panxerat hanc illi genitrix de corde pudico:

Vnde innupta sibi mellificarat apis.

Ventum erat ad magni veneranda sacraria templi,

Fumat vbi eterno victima multa Deo.

Ardua surgebant gradibus ter marmora quinis,

Clara Carysteis marmora lecta iugis.

Egreditur mystes sacris penetralibus, & se

Visendum auratas praeiit ante fores.

Purpureo genitrix vultum depicta pudore,

Constitit, & roseis filia parua genis.

Pauca pater loquitur, multo sed pondere, verba;

Deuotamq; Dei consecrat obsequio.

Vix bene finierat solennia verba sacerdos,

Voceq; adhuc mutilâ dixerat, Illa mea est;

Emicat, & matri properans & suauia patri,

Et matrem & patrem gnata valere iubet.

Conscendit sublime adytum. Quàm brachia vellem

Auxiliatrici sustinuisse manu!

Sed pudor, & mœror, sed circum turba retentant,

Officiamq; viri Virgo modesta fugit.

Proxima iam templo steterat, iam proxima caelo,

Molliter & flexo poplite dixit, Aue.

Dixit Aue gratum mystis, gratumq; Tonanti;

Sed mihi sed reliquis, triste nigrumq; Vale.

ELEGIA XII.

Speçtat cœnam Virginis.

Vesper erat, curruq; auro flagransq; pyropo
Miscebat curis otia lenta suis.

Colla